

Sygn. akt VI GC 406/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Hass-Kloc

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Kościak

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2013 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: M. S. - Słowacja

przeciwko: R. L. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą L. R.(...)w M.

o zapłatę

utrzymuje w całości w mocy nakaz zapłaty wydany przez Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy w postępowaniu nakazowym z dnia 23 września 2013r., sygn. akt VI GNc 476/13.

Sygn. akt **VI CG 406/13**

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 11 grudnia 2013r.

Powód M. H. w pozwie z dnia 27 sierpnia 2013 roku domagał się zasądzenia w postępowaniu nakazowym od pozwanego R. L. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...)kwoty 19.000,00 euro wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 19 marca 2012 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przypisanych.

W uzasadnieniu żądania powód wskazał, iż na podstawie faktury nr (...) sprzedał pozwanemu w dniu 05 marca 2012 r. maszynę offsetową, za 89.000 euro. W określonym terminie pozwany zapłacił jedynie 60.000 euro.

Bezskuteczne pozostało wezwanie do zapłaty skierowane do pozwanego zawierające żądanie zapłaty dalszej kwoty 19.000 euro.

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 23 września 2013 roku wydanym w sprawie VI GNc 476/13 tut. Sąd Okręgowy uwzględnił żądanie powoda.

Od nakazu tego pozwany wniósł zarzuty domagając się uchylenia nakazu zapłaty w całości, oddalenia powództwa oraz zasądzenia kosztów procesu. Nadto pozwany podniósł zarzut potrącenia wierzytelności posiadanej w stosunku do powoda.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwany zaznaczył, iż nie dokonał zapłaty spornej kwoty, albowiem zamówił u powoda maszynę poligraficzną (...), na którą dokonał zaliczkowego przelewu w kwocie 41.250 euro, jednakże umowa ta nie doszła do skutku, a pozwany powyższej zaliczki nie zwrócił.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) w M. (**dowód:** kopia wpisu (...), k. 6).

Na podstawie faktury nr (...) powód sprzedał pozwanemu w dniu 05 marca 2012 roku maszynę offsetową za 89.000 euro. Pozwany potwierdził odbiór maszyny oraz zaakceptował ww. fakturę. Zapłata miała nastąpić do dnia 19 marca 2012 r. (**dowód:** faktura (...), list przewozowy nr (...) k.7-8).

Pozwany zapłacił 60.000 euro (**bezsporne**).

Pismem z dnia 13 sierpnia 2013 roku pełnomocnik powoda wystosował do pozwanego wezwanie do zapłaty kwoty 19.000 euro wynikającej z faktury nr (...) z dnia 05 marca 2013 r. (**dowód:** pismo z dnia 13 sierpnia 2013 r. k.9).

Pismem z dnia 18 października 2013 r. pozwany przesłał powodowi oświadczenie o potrąceniu wierzytelności z tytułu przelanej w dniu 21 marca 2013 r. zaliczki w kwocie 41.250 euro na poczet nie wykonanej umowy sprzedaży maszyny poligraficznej (...). (**dowód:** pismo z dnia 18 października 2013 r. k.33).

Sąd na potrzeby rozstrzygnięcia sprawy dokonał ustaleń faktycznych wyłącznie na podstawie przedstawionego przez strony materiału dowodowego z dokumentów. Sąd oddalił wnioski dowodowe obu stron o przeprowadzenie dowodu z zeznań stron na okoliczności wskazywane w/w pismach procesowych, albowiem doszedł do przekonania, iż przeprowadzenie tych dowodów jest zbędne dla rozstrzygnięcia niniejszego procesu, a poza tym dowód z przesłuchania stron zawnioskowanych przez pozwanego nie został na tyle sprecyzowany, aby Sąd doszedł do przekonania o potrzebie jego przeprowadzenia w świetle art. 299 kpc oraz art. 493 § 3 kpc.

Sąd postanowił również nie uwzględniać wniosku pozwanego o odroczenie rozprawy wyznaczonej na dzień 11 grudnia 2013 r. Zauważyć w tym miejscu należy, że aby wniosek o odroczenie terminu rozprawy mógł być uwzględniony, choroba, na którą powołuje się strona lub jej pełnomocnik, musi być nie tylko "znaną sądowni przeszkodą", ale i przeszkodą "której nie można przewyciężyć", a podstawę odroczenia rozprawy stanowi dopiero łączne spełnienie obu tych warunków. W niniejszej sprawie brak udziału strony w postępowaniu był spowodowany przeszkodą znaną sądowni (zaświadczenie lekarskie lekarza sądowego k. 96), tym niemniej nie była to przeszkoda, której nie można przewyciężyć. Sąd jest bowiem świadom i nie neguje złego stanu zdrowia strony. Jednakże z uwagi na to, iż zawiadomienie pełnomocnika na rozprawę było prawidłowe a jednocześnie nie usprawiedliwiał on swojej nieobecności, a z kolei strona pozwana nie była wzywana do osobistego stawiennictwa, to w związku z powyższym sam udział pełnomocnika pozwanego gwarantował aktywną i pełną obronę interesu pozwanego (por. wyrok SN. III CZP 78/13 z dnia 11 grudnia 2013 roku). Mając to na uwadze sąd nie uwzględnił także wniosku o określenie terminu do zapoznania się z pismem powoda z dnia 09 grudnia 2013 r. z albowiem pełnomocnik pozwanego miał wystarczający czas aby się z tym pismem zapoznać i ustosunkować się do jego treści na rozprawie (art. 207 § 3 kpc oraz art. 493 § 1 kpc)

Reasumując w opinii sądu zgłaszane wnioski przez stronę pozwaną służyły wyłącznie dla zwłoki w rozpoznaniu sprawy (art. 217 § 2 k.p.c.)

Sąd Okręgowy mając na uwadze powyższe zważył co następuje:

Roszczenie powoda sformułowane w pozwie dotyczyło żądania zapłaty pozostałej kwoty z tytułu sprzedaży maszyny offsetowej - art. 535 k.c. Bezsporne było, iż pozwany wypłacił powodowi część należności wynikającej z faktury nr (...) w wysokości 60.000 euro. Odmawiając zapłaty pozostałej kwoty pozwany stwierdził, iż powód nie zwrócił zaliczki z tytułu innej umowy zawartej pomiędzy stronami, która nie doszła do skutku.

Istota niniejszego sporu sprowadzała się do tego, czy właściwie bezsporna wierzytelność - pozwany nie kwestionował jej istnienia (**dowód:** zarzuty od nakazu zapłaty k.26.) - wygasła wskutek dokonanego przez stronę pozwaną potrącenia.

Ponieważ oświadczenie o potrąceniu pozwany zgłosił dopiero po doręczeniu mu odpisu pozwu i nakazu zapłaty, to obowiązywały go ograniczenia dowodowe przewidziane w art. 493 § 3 k.p.c. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 października 2005 r., III CZP 56/05 ,OSNC 2006/7-8/11). Zgodnie z treścią art. 493 § 3 k.p.c. do potrącenia mogą być przedstawione tylko wierzytelności udowodnione dokumentami, o których mowa w art. 485 k.p.c.. W przypadku zgłoszenia zarzutów od nakazu zapłaty opartych na zarzucie potrącenia sąd w pierwszej kolejności powinien zbadać, czy na poparcie tego zarzutu pozwany przedłożył dokumenty oraz czy dokumenty te spełniają stawiane im w art. 485 k.p.c. wymogi. Art. 493 § 3 k.p.c. w przypadku niezłożenia dokumentów w rozumieniu art. 485 k.p.c. powoduje wyłączenie mocą przepisu prawa procesowego na czas trwania postępowania nakazowego możliwości wywołania materialnoprawnego skutku oświadczenia woli o potrąceniu. Ocena załączonych do zarzutów od nakazu zapłaty dokumentów pod tym kątem, czy zarzut potrącenia został za ich pomocą udowodniony, należy zasadniczo już do etapu merytorycznego rozpoznania sprawy, przy czym bez przedłożenia dokumentów , spełniających kryteria z art. 485 k.p.c., sąd w ogóle nie może badać merytorycznie tego zarzutu. W każdej sprawie przeprowadzenie postępowania dowodowego wymaga zbadania: „istotności” danego faktu dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 k.p.c.), potrzeby udowodnienia takiego faktu, dopuszczalności przeprowadzenia danego środka dowodowego, stopnia przyczynienia się określonego środka dowodowego do dostatecznego wyjaśnienia okoliczności, na którą dowód został zgłoszony lub kwestii, czy dowód nie został powołany wyłącznie dla opóźnienia rozpoznania sprawy (art. 217 § 2 k.p.c.).

W kontekście powyższego należało stwierdzić, iż w prawdzie strona pozwana dołączyła dokument w postaci wyciągu z historii rachunku bankowego(k.31), z którego wynikało, iż pozwany wpłacił na rzecz powoda kwotę w wysokości 41.250,00 euro tytułem zaliczki. Jednakże strona powodowa – w odpowiedzi - zaznaczyła, iż kwota ta została zwrócona na rzecz pozwanego w dniu 21 marca 2012 r. w ramach wzajemnych rozliczeń, gdzie wypłacono pozwanemu 296.250,00 euro (dowody wpłat wystawione przez C. – (...) R. L. podpisane przez pozwanego k.85-86).

Skoro zatem pozwany nie wskazywał na inne mu należne kwoty w ramach wzajemnych rozliczeń z powodem, należało przyjąć, iż strona powodowa wykazała skutecznie, że sporna kwota zgłoszona do potrącenia w zarzutach od nakazu zapłaty nie istnieje.

Zgodnie art. 498 k.c przesłankami potrącenia są: wzajemność wierzytelności, jednorodność wierzytelności, wymagalność wierzytelności potrącającego oraz zaskarżalność wierzytelności potrącającego. Ciężar wykazania powyższego, w świetle art. 6 k.c, spoczywał w niniejszym postępowaniu na pozwanym, który to zarzut potrącenia podniósł - czemu jednak nie sprostął. Dlatego też Sąd uznał, iż nie doszło do powstania po stronie pozwanej wierzytelności objętej złożonym przez nią oświadczeniem o potrąceniu.

Mając na uwadze poczynione rozważania i ustalenia Sąd Okręgowy utrzymał w mocy nakaz zapłaty na podstawie art. 496 k.p.c. orzekając jednocześnie w zakresie, żądania pozwu na zasadzie art. 535 kc.

O odsetkach orzeczono w myśl art. 481 k.c.

Zarządzenie:

1.a/a

2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego